

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **L., štátny podnik, N.**, IČO: X., *právne zastúpeného JUDr. L., advokátkou so sídlom P.*, proti žalovanému **Správa katastra Šaľa**, ul. Staničná č. 23, Šaľa, za účasti R., J., *právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou S. so sídlom B., IČO: X.*, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. X 83/2009-14 zo dňa 20.07.2009, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/124/2009-137 zo dňa 3. marca 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/124/2009-137 zo dňa 3. marca 2011 v napadnutej časti výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e.**

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 82,99 € na účet právnej zástupkyne JUDr. L. do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť účastníkovi konania R. náhradu trov odvolacieho konania v sume 77,29 € na účet právneho zástupcu Advokátska kancelária S. do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trnave napadnutým rozsudkom rozhodnutie žalovaného č. X 83/2009-14 zo dňa 20.7.2009 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a) a d) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a vec mu vrátil na ďalšie konanie. O trovách konania žalobcu rozhodol v zmysle § 250k O.s.p. tak, že mu priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 1 105,03 €, pozostávajúcej zo súdneho poplatku v sume 66,- € a z trov právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky č.655/2004 Z.z. celkom v sume 1 039,03 € za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava, žaloba) po 115,90 €, jeden úkon právnej služby po 123,50 € (účasť na pojednávaní), 2 x režijný paušál po 7,21 €, 1 krát režijný paušál 7,41 €, náhrady cestovného v sume 217,55 € (Prešov-Trnava a späť podľa predloženej špecifikácie), náhrady za stratu času za 22 polhodín po 12,35 € a náhrady DPH z celých priznaných trov právneho zastúpenia s tým, že celú náhradu trov konania je žalovaný povinný zaplatiť k rukám právnej zástupkyne žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň uložil žalovanému povinnosť v rovnakej lehote zaplatiť účastníkovi konania R. náhradu trov konania v sume 321,36 € na účet právneho zástupcu, ktoré pozostávajú z náhrady trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby po 55,49 € (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie vo veci samej), jeden úkon právnej služby po 57 € (účasť na pojednávaní), 2 krát režijný paušál po 7,21 €, 1 krát režijný paušál po 7,41 €, náhrady za stratu času za 4 polhodiny po 12,35 €, z cestovných náhrad v sume 20,50 € a náhrady za pohonné hmoty v sume 8,08 € a 20 % DPH.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu v časti výroku o trovách konania podal žalovaný odvolanie. Namietal, že krajský súd ho zaviazal na zaplatenie celej náhrady trov konania žalobcu aj napriek tomu, že tento svojou nečinnosťou nielenže zapríčinil zmarenie účelu katastrálneho konania, ale tiež spôsobil, že správny orgán nemohol spoľahlivo zistiť stav veci, čím sa vlastne sám ukrátil vo svojich právach a navyše nemal čo do žalobných dôvodov plný úspech. Vzhľadom na povahu veci a existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa považuje priznanie plnej náhrady trov konania za neprimerané a nesúladne s § 250k ods. 1 druhá veta O.s.p. Trovy konania vznikli v dôsledku správania žalobcu a žalovaný nepovažuje za spravodlivé ani etické, aby žalobca nemusel znášať následky svojho konania. Žalovaný sa až z obsahu žaloby dozvedel, že žalobca už v čase konania ústneho pojednávania na správe katastra mal k dispozícii listinné dôkazy, ktoré mohli mať zásadný vplyv

na výsledok katastrálneho konania a oboznámenie sa s nimi mohlo viesť k odlišnému právnomu a skutkovému posúdeniu veci. Žalobca vedome zmaril účel katastrálneho konania, keď svoje návrhy a pripomienky neuplatnil už v katastrálnom konaní, ale až v konaní pred súdom. Krajský súd zaviazal žalovaného aj na zaplatenie celej náhrady trov pribratého účastníka konania, ktorý vystupoval v konaní na strane žalovaného, ktorý v katastrálnom konaní rozhodol v zmysle jeho návrhu. Priznaná náhrada sa preto žalovanému javí ako neprímeraná a nesúladná s § 250k ods. 1 O.s.p. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu v napadnutej časti zmenil tak, že žalobcovi ani pribratému účastníkovi konania náhradu trov konania neprizná podľa § 250k ods. 1 druhá veta O.s.p., nakoľko sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na skutočnosť, že jednou zo zásad správneho konania je zásada zistenia materiálnej pravdy, v zmysle ktorej správny orgán je povinný úplne a presne zistiť skutočný stav veci a zaobstarať si potrebné podklady pre rozhodnutia, pričom zistením skutočného stavu veci sa rozumie zistenie všetkých podstatných skutočností v zmysle príslušného hmotnoprávneho predpisu, úplnosť zistenia skutočného stavu veci znamená povinnosť správneho orgánu zistiť všetky rozhodujúce skutočnosti bez ohľadu na to, či budú v prospech alebo v neprospech účastníka konania a presnosť zistenia znamená, že zistený stav zodpovedá skutočnosti, pričom rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie Správny poriadok určuje demonštratívny spôsobom. V napadnutom správnom konaní žalovaný nezistil skutočný stav veci úplne a presne, keď si osvojil tvrdenia predložené mu zúčastnenou osobou bez toho, aby si overil ich relevantnosť z hľadiska úplnosti a presnosti a neoveril si ako stav konania č. OS GA 20C/234/2007, tak ani stav konania č. OS GA 16C/161/2006 na príslušnom súde, hoci všetky identifikačné znaky mal k dispozícii. Navyše žalovaný konal so zástupcom zúčastnenej osoby, ktorá ani len nepredložila plnú moc. Vzhľadom na uvedené žalobca má za to, že námietky žalovaného sú nedôvodné a nepreukázal ani existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle §250k O.s.p., zvlášť keď za ne vyhlasuje svoje vlastné pochybenia. Žalobca preto navrhuje, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania vo vzťahu k žalobcovi potvrdil a priznal žalobcovi aj náhradu trov odvolacieho konania. Ich výšku vyčíslil v podaní z 21. júna 2012 sumou 82,99 € z titulu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby vo výške 61,75 € + režijný paušál 7,41 € + 20 % DPH.

Účastník konania R. vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je aj to, že účastník konania, ktorý v konaní uspel, má zásadne právo na náhradu všetkých trov, ktoré zaplatil vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva. Takýto záver je vyjadrený aj v judikatúre Ústavného súdu SR, napr. v náleze sp. zn. II. ÚS 31/04. Ak sa chce súd odchýliť od tohto pravidla, musí vychádzať zo zákona a túto odchýlku aj náležite odôvodniť, inak porušuje základné právo na súdnu ochranu dotknutého účastníka. Predpokladmi pre vznik nároku na náhradu trov konania je v zásade plný úspech účastníka a účelnosť vynaložených trov. Nakoľko pribratý účastník konania nezávinnil účasť v tomto súdnom konaní, má za to, že má nárok na náhradu trov voči tomu účastníkovi konania, ktorý zaviniel konanie. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania vo vzťahu k nemu potvrdil a priznal mu aj náhradu trov odvolacieho konania, ktorých výšku vyčíslil sumou 77,29 € z titulu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby vo výške 57 € + režijný paušál 7,41 € + 20 % DPH.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie krajského súdu v rozsahu podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno priznať úspech.

Predmetom odvolacieho konania je rozhodnutie krajského súdu o trovách konania, ktorý priznal ich plnú náhradu žalobcovi aj pribratému účastníkovi proti žalovanému, ktorého preskúmané rozhodnutie podľa § 250j ods. 2 písm. a/ a d/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalovaný žiada zmenu tohto rozhodnutia a nepriznanie náhrady trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Podľa § 246c ods. 1 prvá veta O. s. p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 250k ods. 1 O.s.p., ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania. Ak bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené z dôvodu podľa § 250j ods. 3, súd žalobcovi prizná úplnú náhradu trov konania. Môže tiež rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Zákon bližšie nešpecifikuje dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré bránia priznaniu náhrady trov konania; tieto treba vždy posúdiť s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu. Ich naplnenie v prejednávanej veci žalovaný vidí v tom, že žalobca v správnom konaní neposkytol riadnu súčinnosť pri objasňovaní skutočného stavu vecí tým, že nepredložil listinné dôkazy, ktoré mal k dispozícii a ktoré mohli mať zásadný vplyv na výsledok katastrálneho konania.

Ako vyplýva z obsahu spisu krajského súdu, súčasťou ktorého je aj administratívny spis žalovaného, predmetom prieskumu bolo rozhodnutie žalovaného číslo: X 83/2009-14 zo dňa 20. júla 2009, ktorým žalovaný zastavil konanie o oprave chyby v katastrálnom operáte podľa § 30 ods. 1 písm. g) Správneho poriadku. Predmetné konanie začal z vlastného podnetu po zistení, že zápis v registri C katastra nehnuteľností listu vlastníctva č. X. k. ú. Š. je nesprávny, pretože vykonal zápis pozemkov len na základe jednostrannej žiadosti bez doloženia dohody o vydaní nehnuteľnej veci medzi š.p. L. a R. Konanie zastavil, keď dospel k záveru o nemožnosti aplikácie inštitútu opravy chyby v katastrálnom operáte na zmenu vlastníka zapísaného v katastri nehnuteľností a nemožnosti riešenia vlastníckeho sporu medzi štátom a cirkvou opravou údajov katastra. Z uvedeného je zrejmé, že začatiu konania o oprave chyby predchádzalo nezákonné rozhodnutie žalovaného, že žalovaný z vlastného podnetu začal konanie o opravu chyby, hoci takýto postup nebol v súlade so zákonom a napokon konanie zastavil podľa zákonného ustanovenia, ktoré prichádza do úvahy iba v prípade, že konanie bolo začaté na návrh. Vzhľadom na všetky uvedené pochybenia žalovaného dospel odvolací súd k záveru, že v tomto prípade neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by vylučovali povinnosť žalovaného znášať trovy súdneho konania úspešných účastníkov.

Vzhľadom na uvedený záver preto odvolací súd rozhodnutie krajského súdu v napadnutej časti výroku o trovách konania potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne, a to bez toho, aby sa zaoberal výškou priznanej náhrady, keďže túto žalovaný nenamietal (dovoľával sa iba dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady).

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi a zúčastnenej osobe, ktorí sa písomne vyjadrili k podanému odvolaniu, priznal ich náhradu z titulu trov právneho zastúpenia, a to obom za jeden úkon právnej služby + režijný paušál + 20 % DPH, žalobcovi

vo výške 82,99 € ((61,75 € + 7,41 €) x 1,2 podľa § 11 ods. 4 v spojení s § 14 ods. 2 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z.), a zúčastnenej osobe v uplatnenej výške 77,29 € (hoci by mu patrila rovnaká náhrada ako žalobcovi, ale súd nemôže priznať viac, než bolo uplatnené a vyčíslené).

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu **nie je** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. júna 2012

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková